



REPUBLIKA HRVATSKA  
**OPĆINSKI GRAĐANSKI SUD U ZAGREBU**  
Ulica grada Vukovara 84

Poslovni broj: P-5452/2025-59

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Općinski građanski sud u Zagrebu, po sucu Ani Ćosić, kao sucu pojedincu, u pravnoj stvari tužiteljice Zdenke Mioč iz Zagreba, Klementa Crnčića 41a, OIB: 20951970870, zastupane po punomoćniku Anti Mioču, odvjetniku u Zagrebu, protiv tuženika, Addiko Bank d.d., Zagreb, Slavonska avenija 6, OIB: 14036333877, zastupanog po punomoćniku Hrvoju Matiću, odvjetniku u Zagrebu, radi utvrđenja i isplate, nakon održane glavne i javne rasprave zaključene 8. rujna 2026. u prisutnosti tužiteljice osobno, punomoćnika tužiteljice i zamjenice punomoćnika tuženika, dana 2. listopada 2026.

p r e s u d i o j e

I. Utvrđuje se da je odredba o promjenjivoj kamatnoj stopi utvrđena člankom 3. i 6. u Ugovoru o kreditu broj: 016-1019/2005 od 9. lipnja 2005. ništeta.

II. Utvrđuje se da je odredba Ugovora o kreditu broj: 016-1019/2005 od 9. lipnja 2005. iz članka 1. i 3. Ugovora o kreditu o ugovaranju valute uz koju je vezana glavnica švicarski franak, odnosno odredba ugovora o valutnoj klauzuli u Ugovoru o kreditu broj: 016-1019/2005 od 9. lipnja 2005. ništeta.

III. Nalaže se tuženiku Addiko Bank d.d., OIB:14036333877, isplatiti tužiteljici Zdenki Mioč, OIB: 20951970870 iznos od 12.329,88 eura sa zateznim kamatama tekućim kako slijedi:

- na iznos od 1,01 eura od 1.9.2005. do isplate,
- na iznos od 1,66 eura od 1.10.2005. do isplate,
- na iznos od 1,69 eura od 1.11.2005. do isplate,
- na iznos od 2,27 eura od 1.12.2005. do isplate,
- na iznos od 0,39 eura od 1.1.2006. do isplate,
- na iznos od 15,70 eura od 1.6.2006. do isplate,
- na iznos od 15,65 eura od 1.7.2006. do isplate,
- na iznos od 15,57 eura od 1.8.2006. do isplate,
- na iznos od 15,65 eura od 1.9.2006. do isplate,
- na iznos od 15,66 eura od 1.10.2006. do isplate,
- na iznos od 15,64 eura od 1.11.2006. do isplate,
- na iznos od 15,57 eura od 1.12.2006. do isplate,
- na iznos od 15,42 eura od 1.1.2007. do isplate,
- na iznos od 15,32 eura od 1.2.2007. do isplate,
- na iznos od 15,31 eura od 1.3.2007. do isplate,

- na iznos od 15,33 eura od 1.4.2007. do isplate,
  - na iznos od 15,14 eura od 1.5.2007. do isplate,
  - na iznos od 14,98 eura od 1.6.2007. do isplate,
  - na iznos od 14,87 eura od 1.7.2007. do isplate,
  - na iznos od 14,97 eura od 1.8.2007. do isplate,
  - na iznos od 15,05 eura od 1.9.2007. do isplate,
  - na iznos od 24,24 eura od 1.10.2007. do isplate,
  - na iznos od 24,19 eura od 1.11.2007. do isplate,
  - na iznos od 24,50 eura od 1.12.2007. do isplate,
  - na iznos od 24,37 eura od 1.1.2008. do isplate,
  - na iznos od 24,81 eura od 1.2.2008. do isplate,
  - na iznos od 25,06 eura od 1.3.2008. do isplate,
  - na iznos od 50,24 eura od 1.4.2008. do isplate,
  - na iznos od 49,00 eura od 1.5.2008. do isplate,
  - na iznos od 48,51 eura od 1.6.2008. do isplate,
  - na iznos od 49,12 eura od 1.7.2008. do isplate,
  - na iznos od 48,23 eura od 1.8.2008. do isplate,
  - na iznos od 48,28 eura od 1.9.2008. do isplate,
  - na iznos od 48,80 eura od 1.10.2008. do isplate,
  - na iznos od 59,20 eura od 1.11.2008. do isplate,
  - na iznos od 50,11 eura od 1.12.2008. do isplate,
  - na iznos od 69,43 eura od 1.1.2009. do isplate,
  - na iznos od 72,85 eura od 1.2.2009. do isplate,
  - na iznos od 74,40 eura od 3.3.2009. do isplate,
  - na iznos od 70,14 eura od 1.4.2009. do isplate,
  - na iznos od 70,95 eura od 1.5.2009. do isplate,
  - na iznos od 64,43 eura od 1.6.2009. do isplate,
  - na iznos od 59,63 eura od 1.7.2009. do isplate,
  - na iznos od 60,91 eura od 1.8.2009. do isplate,
  - na iznos od 63,44 eura od 1.9.2009. do isplate,
  - na iznos od 63,22 eura od 1.10.2009. do isplate,
  - na iznos od 60,66 eura od 1.11.2009. do isplate,
  - na iznos od 65,46 eura od 1.12.2009. do isplate,
  - na iznos od 69,31 eura od 1.1.2010. do isplate,
  - na iznos od 74,78 eura od 1.2.2010. do isplate,
  - na iznos od 73,53 eura od 1.3.2010. do isplate,
  - na iznos od 80,96 eura od 1.4.2010. do isplate,
  - na iznos od 79,55 eura od 1.5.2010. do isplate,
  - na iznos od 82,29 eura od 1.6.2010. do isplate,
  - na iznos od 106,07 eura od 1.7.2010. do isplate,
  - na iznos od 101,17 eura od 1.8.2010. do isplate,
  - na iznos od 116,13 eura od 1.9.2010. do isplate,
  - na iznos od 110,96 eura od 2.10.2010. do isplate,
  - na iznos od 102,65 eura od 1.11.2010. do isplate,
  - na iznos od 120,18 eura od 1.12.2010. do isplate,
  - na iznos od 135,19 eura od 1.1.2011. do isplate,
  - na iznos od 119,66 eura od 1.2.2011. do isplate,
  - na iznos od 9.310,42 eura od 16.2.2011. do isplate,
- sve po stopi koja je za razdoblje od dospijeća do 31. prosinca 2007. propisana čl. 1. Uredbe o visini stope zatezne kamate, od 1. siječnja 2008. do 31. srpnja 2015. po

stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem eskontne stope Hrvatske narodne banke koja je vrijedila zadnjeg dana polugodišta koje je prethodilo tekućem polugodištu za pet postotnih poena, od 1. kolovoza 2015. do 31. prosinca 2022. po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih za razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za tri postotna poena, od 1. siječnja 2023. do 29. prosinca 2023. po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za tri postotna poena, te od 30. prosinca 2023. do isplate po godišnjoj stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem referentne stope, tj. kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja ili granične kamatne stope proizašle iz natječajnih postupaka za varijabilnu stopu za posljednje glavne operacije refinanciranja Europske središnje banke, za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, sve u roku 15 dana.

IV. Nalaže se tuženiku Addiko Bank d.d., OIB:14036333877 nadoknaditi tužiteljici Zdenki Mioč, OIB: 20951970870 troškove parničnog postupka u iznosu od 1.740,96 eura, u roku 15 dana.

V. Odbija se zahtjev za naknadu troška parničnog postupka tuženika Addiko Bank d.d., OIB:14036333877, kao neosnovan.

### Obrazloženje

1.1. Tužiteljica u tužbi navodi da je sa tuženikom 2005. sklopila Ugovor o kreditu broj: 016-1019/2005, koji je uz ostalu dokumentaciju zagubila te je od tuženika u poslovnici zatražila dostavu tih isprava, što je tuženik odbio uz obrazloženje da važeći zakonski propisi i interni akti banke ne propisuju obvezu dostave tražene dokumentacije za otplaćene kredite. Tužiteljica je taj kredit u cijelosti zatvorila kreditom druge banke. Nadalje, navodi da su u tom kreditu ugrađene odredbe o promjenjivoj kamatnoj stopi i valutnoj klauzuli u CHF. Poziva se na utvrđenja iz postupka vođenog kod Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj P-1401/12 i smatra da se utvrđenja iz te presude imaju primijeniti i u konkretnom slučaju. Smatra nespornim da je tuženik primjenom odredbi Ugovora o kreditu o promjenjivoj kamatnoj stopi i valutnoj klauzuli, koje odredbe smatra ništetnima, stekao određeni novčani iznos koji mu ne pripada i time oštetio tužiteljicu. U tužbi prvenstveno pozivom na odredbu čl. 186b. st. 3. Zakona o parničnom postupku predlažu obvezati tuženika da dostavi u tužbi taksativno navedenu dokumentaciju, koju je bio dostaviti tužiteljici na njezin zahtjev prije utuženja.

1.2. Nakon što je tuženik tijekom postupka, a postupajući po rješenju suda od 2. lipnja 2020. dostavio zatraženu dokumentaciju, tužiteljica je podneskom od 30. lipnja 2020. uredila tužbeni zahtjev, a potom je po provedenom financijskom vještačenju precizirala tužbeni zahtjev podneskom od 7. lipnja 2021., kojim predlaže da sud presudom utvrdi da je ništetna odredba predmetnog ugovora u dijelu u kojem je iskazana u valuti švicarski franak i u dijelu kojim je ugovorena promjenjiva kamatna stopa, sve na način kako je to navedeno u točki I. i II. izreke ove presude te nadalje predlaže obvezati tuženika da joj isplati preplaćeni iznos kredita temeljem ništetne

odredbe o promjenjivoj kamatnoj stopi i valutnoj klauzuli i to ukupni iznos od 12.329,88 eura / 92.899,44 kn, sve sa zateznim kamatama koje na svaki pojedini mjesečni iznos preplaćenih iznosa koji je specificirala tužbenim zahtjevom teku od dana uplate pojedinih anuiteta, te zahtijeva naknadu troškova parničnog postupka.

2. Tuženik se u odgovoru na tužbu u cijelosti protivi tužbi i tužbenom zahtjevu, njegovoj osnovi i visini. Smatra da odredbe predmetnog Ugovora o kreditu nisu ništetne i nisu istovjetne odredbama o promjenjivoj kamatnoj stopi i valutnoj klauzuli koje su u kolektivnom sporu posl.br. P-1401/12 utvrđene ništetnima. Smatra da sve kada bi se i primijenila utvrđenja iz kolektivne tužbe pravo tužiteljice na pozivanje na presudu iz spomenutog spora ne znači da ona nije dužna dokazati sve činjenice na kojima temelji svoj zahtjev. Ističe i prigovor zastare. Nakon što je tužiteljica podneskom od 30. lipnja 2020. postavila određeni tužbeni zahtjev protivio se preinaci tužbe. U konačnici tuženik predlaže odbiti zahtjev tužiteljice uz naknadu troškova postupka tuženiku.

3. Tužiteljica je podneskom od 30. lipnja 2020. postavila određeni tužbeni zahtjev nakon što je tuženik dostavio relevantnu dokumentaciju, dok je tužbeni zahtjev u tužbi bio postavljen u smislu članka 186.b stavak 2. Zakona o parničnom postupku ("Narodne novine", broj 53/91., 91/92., 112/99., 88/01., 117/03., 84/08., 123/08., 57/11., 25/13., 89/14. i 70/19. – dalje: ZPP). Po stavu suda u takvoj procesnoj situaciji, dakle postavljanju određenog tužbenog zahtjeva na temelju članka 186.b stavak 4. ZPP-a tuženik se ne može protiviti. Osim toga, tužiteljica je zatražila od tuženika dostavu dokumentacije prije utuženja, na što je tuženik odgovorio e-mailom dana 4. siječnja 2019. da ne može udovoljiti njezinom zahtjevu (list 6 spisa) te je dokumentaciju dostavio tek tijekom trajanja ove parnice postupajući prema rješenju suda. Kako tužiteljica nije raspolagala potrebnom dokumentacijom, to je tužba osnovano podnesena u smislu odredbe članka 186.b ZPP-a.

4. Tijekom dokaznog postupka sud je proveo dokaze uvidom u Ugovor o kreditu broj: 016-1019/2005, početni otplatni plan za Ugovor o kreditu i specifikaciju uplata za taj Ugovor (list 39-60 spisa), te je proveo dokaz financijskim vještačenjem po vještaku Petri Blašković iz Centra za financijska vještačenja d.o.o. (list 91-96 spisa).

5.1. Temeljem tako provedenog dokaznog postupka, ovaj sud je 28. veljače 2022. donio Presudu poslovni broj P-1176/2021 kojom je u cijelosti prihvatio tužbeni zahtjev kako je specificiran podneskom od 30. lipnja 2020. te tuženiku naložio da tužiteljici nadoknadi trošak postupka.

5.2. Odlučujući povodom žalbe tuženika Županijski sud u Splitu je 26. svibnja 2022. donio Presudu poslovni broj GŽ-626/2022 kojom je odbio žalbu tuženika i potvrdio ovosudnu presudu poslovni broj P-1176/2021 od 28. veljače 2022.

5.3. Odlučujući povodom revizije tuženika protiv presude Županijskog suda u Splitu poslovni broj GŽ-626/2022. od 26. svibnja 2022., Vrhovni sud Republike Hrvatske je Rješenjem poslovni broj Rev-1360/2024 od 14. svibnja 2025. ukinuo Presudu Županijskog suda u Splitu poslovni broj GŽ-626/2022. od 26. svibnja 2022. kao i presudu ovog suda poslovni broj P-1176/2021 od 28. veljače 2022. i predmet vratio prvostupanjskom sudu na ponovno suđenje. Iz obrazloženja Rješenja Vrhovnog suda Republike Hrvatske poslovni broj Rev-1360/2024 od 14. svibnja 2025. proizlazi kako

je tuženik tijekom postupka na okolnost pojedinačnog pregovaranja predložio saslušati djelatnika tuženika Kristijana Kožula koji je neposredno sudjelovao na sklapanju predmetnog ugovora, a koji dokaz su nižestupanjski sudovi odbili provesti, čime je tuženiku povrijeđeno pravo na procesnu ravnopravnost i primjenu odredbi čl. 81. st. 4. ZPP-a.

6. U ponovljenom postupku, ovaj sud je proveo čitanjem dokaze navedene pod točkom 4. ovog obrazloženja te je saslušao tužiteljicu. Tuženik je podneskom od 13. travnja 2026. odustao od dokaznog prijedloga saslušanja svjedoka Kristijana Kožula te ga sud stoga nije ni provodio.

7. Cijeneći svaki dokaz zasebno i sve dokaze zajedno u skladu sa čl. 8. ZPP-a, na temelju rezultata cjelokupnog postupka, sud je ocijenio da je tužbeni zahtjev osnovan.

8. Uvidom u predmetni ugovor o kreditu kao relevantno je utvrđeno da je sklopljen između tužiteljice i prednika tuženika 9. lipnja 2005. u iznosu kunske protuvrijednosti od 78.800,00 CHF po srednjem tečaju kreditora za devize važećem na dan korištenja kredita (čl. 2.), da je ugovorena godišnja kamatna stopa od 3,99% koja je promjenjiva sukladno Odluci o kamatnim stopama kreditora (čl. 3. i 6. ugovora), da je ugovoreno da se kredit otplaćuje u jednakim mjesečnim anuitetima od 448,88 CHF, plativo u kunskoj protuvrijednosti po srednjem tečaju kreditora za CHF važeće na dan dospijeća odnosno na dan plaćanja, koji anuiteti dospijevaju na naplatu svakog posljednjeg dana u mjesecu (čl. 3. Ugovora), što sve među strankama nije sporno. Nadalje, nesporno je da je tijekom otplate kredita početno ugovorena kamatna stopa mijenjana u više navrata, kao i da je u razdoblju otplate kredita tečaj švicarskog franka rastao. Među strankama nije sporno da je kredit otplaćen prije utuženja.

9. Sporno je jesu li ove promjene bile u skladu sa odredbama zakona koji su uređivali pitanje zaštite potrošača odnosno potrošačkog kreditiranja, jesu li bile u skladu sa općim odredbama i načelima obveznog prava koje se tiču zasnivanja ovakve vrste obveza, odnosno jesu li protivne pozitivnim propisima RH te posljedično tome radi li se o ništetnim odredbama Ugovora o kreditu. Nadalje sporna je visina zahtjeva, te zastara.

10. U odnosu na nepoštene ugovorne odredbe o promjenjivoj stopi redovne kamate i valutne klauzule vođen je sudski postupak zaštite kolektivnih interesa potrošača pred Trgovačkim sudom u Zagrebu, povodom tužbe Udruge Potrošač - Hrvatski savez udruge za zaštitu potrošača protiv osam poslovnih banaka, među kojima je i ovdje tuženik, a u kojem postupku je sud 4. srpnja 2013. donio presudu poslovni broj P-1401/2012 kojom je utvrđeno da je tuženik (kao jedna od banaka) u razdoblju od 10. rujna 2003. do 31. prosinca 2008. povrijedio kolektivne interese i prava potrošača, korisnika kredita, zaključujući ugovore o kreditima, koristeći u istima, ništetne i nepoštene ugovorne odredbe u ugovorima o potrošačkom kreditiranju-ugovorima o kreditima, na način da je ugovorena redovna kamatna stopa koja je tijekom postojanja obveze u ugovorima o kreditima promjenljiva u skladu s jednostranom odlukom tuženika i drugim internim aktima banke, a da prije zaključenja i u vrijeme zaključenja ugovora tuženik, kao trgovac, i korisnici kreditnih usluga, kao potrošači, nisu pojedinačno pregovarali i ugovorom utvrdili egzaktne parametre i metodu izračuna tih parametara koji utječu na odluku tuženika o promjeni stope ugovorene

kamate, a što je imalo za posljedicu neravnotežu u pravima i obvezama ugovornih strana utemeljenoj na jednostranom povećanju kamatnih stopa, a sve na štetu potrošača pa je time tuženik postupio suprotno odredbama tada važećeg Zakona o zaštiti potrošača ("Narodne novine", broj 96/03.) u razdoblju od 10. rujna 2003. do 6. kolovoza 2007. i to člancima 81., 82. i 90., a od 7. kolovoza 2007. pa nadalje protivno odredbama tada važećeg Zakona o zaštiti potrošača ("Narodne novine", broj 79/07., 125/07., 75/09., 79/09., 89/09., 133/09.) i to člancima 96. i 97. Zakona o zaštiti potrošača te suprotno odredbama Zakona o obveznim odnosima.

11. Spomenuta presuda Trgovačkog suda u Zagrebu posl. broj P-1401/2012 u dijelu povrede kolektivnih interesa i prava potrošača za ugovorenu redovnu kamatnu stopu koja je tijekom postojanja obveze po ugovorima o kreditima promjenjiva, potvrđena je presudom Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske poslovni broj PŽ-7129/13-4 od 13. lipnja 2014.. Vrhovni sud Republike Hrvatske je 9. travnja 2015. donio presudu poslovni broj Revt-249/14-2 kojom je odbijena, između ostalog, i revizija ovdje tuženika protiv spomenute presude Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske.

12. Nadalje, u pogledu povrede kolektivnih interesa i prava potrošača vezano za ugovorenu valutu uz koju je vezana glavnica švicarski franak (valutna klauzula):

- Visoki trgovački sud Republike Hrvatske je presudom poslovni broj PŽ 7129/13-4 od 13. lipnja 2014. djelomično preinačio prvostupanjsku presudu Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj P-1401/2012 od 4. srpnja 2013. i odbio ovaj dio tužbenog zahtjeva,

- Vrhovni sud Republike Hrvatske je presudom i rješenjem poslovni broj Revt 249/14-2 od 9. travnja 2015. potvrdio presudu Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske o odbijanju ovog dijela tužbenog zahtjeva,

- Ustavni sud Republike Hrvatske odlukom broj U-III-2521/2015, U-III 2536/2015, U-III-2547/2015, U-III-2565/2015, U-III-2603/2015, U-III-2604/2015 i U-III 2605/2015 od 13. prosinca 2016. ukinuo je presudu Vrhovnog suda Republike Hrvatske kojom je odbijen zahtjev upravljen na utvrđenje da su povrijeđeni kolektivni interesi i prava potrošača u odnosu na ugovorenu valutu,

- Vrhovni sud Republike Hrvatske je rješenjem poslovni broj Revt-575/16-5 od 3. listopada 2017. ukinuo presudu Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske poslovni broj PŽ-7129/13-4 od 13. lipnja 2014. u dijelu povrede kolektivnih interesa i prava potrošača za ugovorenu valutu,

- Visoki trgovački sud Republike Hrvatske je dana 14. lipnja 2018. donio presudu poslovni broj PŽ-6632/17 kojom je odbijena, između ostalog, i žalba ovdje tuženika protiv presude Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj P-1401/12 od 4. srpnja 2013.,

- Vrhovni sud Republike Hrvatske je odlukom poslovni broj Rev-2221/2018-11 od 3. rujna 2019. potvrdio presudu Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske poslovni broj PŽ-6632/17 kojom je utvrđena povreda kolektivnih interesa i prava potrošača u odnosu na ugovorenu valutu uz koju je vezana glavnica CHF.

13. Rezimirajući navedeno, pravomoćnom presudom u postupku zaštite kolektivnih interesa potrošača utvrđeno je da je tuženik u razdoblju od 10. rujna 2003. do 31. prosinca 2008. (u kojem razdoblju je sklopljen i predmetni Ugovor o kreditu), povrijedio kolektivne interese i prava potrošača, korisnika kredita (uključujući i tužiteljicu) sklapajući ugovore o kreditima te koristeći ništetne i nepoštene ugovorne

odredbe na način da je ugovorena redovna kamatna stopa koja je tijekom postojanja obveze promjenljiva u skladu s jednostranom odlukom i drugim internim aktima tuženika, te u razdoblju od 1. lipnja 2004. do 31. prosinca 2008. povrijedio kolektivne interese i prava potrošača, korisnika kredita (pa tako i ovdje tužiteljice) sklapajući ugovore o kreditima te koristeći ništetne i nepošteno ugovorne odredbe na način da je ugovorena valutna klauzula, a da prije sklapanja i u vrijeme sklapanja ugovora tuženik, kao trgovac, i korisnici kreditnih usluga, kao potrošači, nisu pojedinačno pregovarali i ugovorom utvrdili egzaktno parametre i metodu izračuna tih parametara koji utječu na odluku o promjeni stope ugovorene kamate, a što je imalo za posljedicu neravnotežu u pravima i obvezama ugovornih strana utemeljenoj na jednostranom povećanju kamatnih stopa.

14. Sukladno odredbi čl. 502.c ZPP i čl. 118. Zakona o zaštiti potrošača, ovaj sud vezan je za utvrđenja iz navedenog postupka zaštite kolektivnih interesa potrošača, tj. vezan je za utvrđenje da je ništetna odredba tuženika o promjenljivoj stopi redovne kamate i odredba o valutnoj klauzuli.

15. Međutim, iz odluke Ustavnog suda Republike Hrvatske broj: U-III-5458/2021 od 30. lipnja 2022. proizlazi da su u pojedinačnim potrošačkim sporovima banke ovlaštene tvrditi i dokazivati da su u postupku sklapanja pojedinačnog ugovora o kreditu ipak na drugi način dale odgovarajuće obavijesti potrošaču o naravi, rizicima i posljedicama osporenih ugovornih odredaba na određivanje njegove novčane obveze i da je potrošač, unatoč punoj obaviještenosti, svejedno pristao na sklapanje takvog ugovora, slijedom čega je u konkretnom slučaju tuženiku omogućeno dokazivanje te okolnosti, kao i utječe li ista na primjenjivost (direktni učinak) pravomoćnih presuda donesenih u kolektivnom sporu i na ocjenu poštenosti (ništetnosti) odredaba konkretnog ugovora.

16. U tom smislu saslušana je tužiteljica čiji iskaz sud prihvaća kao neposredno uvjerljiv i iskren, a na koji iskaz stranke nisu imali primjedbi. U svom iskazu tužiteljica je navela kako joj je predmetni kredit bio potreban za kupnju nekretnine, te je novac od kredita iskorišten za kupnju nekretnine, stana u kojem je stanovala njezina kćer. U trenutku podizanja kredita nije imala registrirani obrt niti udjele u trgovačkom društvu te je bila zaposlena u ugostiteljskom objektu. Predmetni kredit je zaključila u poslovnici banke, gdje je morala predložiti dokumente o kreditnoj sposobnosti te joj je ponuđen kredit u švicarskim francima, a drugih mogućnosti nije ni bilo. U trenutku zaključenja ugovora tražila je ugovor u eurima, ali joj je u banci rečeno da s obzirom na njenu kreditnu sposobnost može dobiti samo ugovor u švicarcima. U trenutku sklapanja ugovora nije joj ništa objašnjeno, nije joj objašnjeno što je valutna klauzula niti je upozorena na rizike koji su za nju vezani, niti joj je objašnjen mehanizam promjene kamatne stope. Vezano za fiksnu kamatnu stopu tužiteljica je navela kako o tome nisu razgovarali niti ja znala da takva kamata postoji. Prije potpisivanja ugovor je letimično pročitala, a kredit je otplaćivala osobno dok sam mogla. Tužiteljica je navela kako nije imala primjedbi na ugovor, ali i da nije sve razumjela. Prije sklapanja ugovora objašnjeno joj je da je ugovor u švicarskim francima stabilan, te se ne sjeća da li je tražila objašnjenje za odredbe koje nije shvatila. Kada je rata počela rasti išla u banku, ali joj je rečeno da se ništa ne može promijeniti.

17. U odnosu na daljnje dokaze na okolnosti pregovaranja i informiranja tužiteljice, tuženik je predložio saslušanje svog djelatnika Kristijana Kožula koji neposredno

sudjelovao u zaključenju predmetnog ugovora, a od kojeg dokaznog prijedloga je odustao podneskom od 13. travnja 2026. Također, tuženik je predložio saslušanje zaposlenika banke, Ivana Gjurovića od čijeg saslušanja odustao (list 110 spisa). U odnosu na izjavu djelatnice tuženika Ive Krhlanko Cvetko (list 155-159 spisa) sud je istu pročitao međutim, a obzirom da iz iste proizlazi da ona nije osobno sudjelovala u razgovoru s tužiteljicom oko sklapanja ugovora i uvjeta kreditnog odnosa, sud je ocijenio da priložena isprava po svojoj dokaznoj vrijednosti nije prikladna za utvrđivanje obavijesti koje su dane tužitelju. Osim toga, obzirom da navedena svjedokinja nije sudjelovala neposredno u sklapanju predmetnog ugovora sud je ocijenio nepotrebnim saslušavanje iste.

18. Slijedom provedenih dokaza, sud nalazi da tuženik nije učinio vjerojatnim da bi u konkretnom slučaju postupio drugačije nego što je bilo predmetom dokazivanja i raspravljanja u postupku zaštite kolektivnih interesa potrošača odnosno da bi tužiteljicu, kao korisnika kredita, u potpunosti obavijestio o naravi, rizicima i posljedicama spornih odredbi. Stoga je za zaključiti da se u predmetnom individualnom sporu ima primijeniti pravna utvrđenje iz postupka zaštite kolektivnih interesa potrošača, tj. za utvrđenje da su ništetne odredbe ugovora o valutnoj klauzuli vezanoj uz CHF i promjenjivoj kamatnoj stopi, a time su ništetne i odredbe ugovora o kreditu zaključenog među strankama 9. lipnja 2005. u istom dijelu, sve temeljem Zakona o zaštiti potrošača ("Narodne Novine" 96/03; dalje: ZPP), čl.138.a Zakona o zaštiti potrošača ("Narodne Novine" 79/07,125/07,79/09, 89/09, 78/12, 56/13), čl.118. Zakona o zaštiti potrošača ("Narodne Novine" 41/14,110/15,14/19), uz daljnju primjenu Direktive Vijeća 93/13/EEZ od 5. travnja 1993. o nepoštenim odredbama u potrošačkim ugovorima (Sl. I. EZ 1993 L 95/29) u vezi s čl. 11., čl. 12., čl. 46., čl. 50. i čl. 104. Zakona o obveznim odnosima ("Narodne novine" broj: 53/91., 73/91., 3/94., 7/96. i 112/99. dalje: ZOO), te čl.502.a i c ZPP-a.

19. Radi utvrđenja visine tužbenog zahtjeva sud je proveo dokaz financijskim vještačenjem po vještaku Petri Blašković iz Centra za financijska vještačenja d.o.o. sa zadatkom da utvrdi izračun preplaćenog iznosa s osnova promjenjive kamatne stope i to između početno ugovorene kamatne stope od 3,99% i svih kasnijih povećanja kamatne stope, kao i izračun preplaćenog iznosa s osnova tečajne razlike i to između tečaja CHF koji je vrijedio na dan isplate kredita i svih kasnijih povećanja tečaja, za sve vrijeme trajanja predmetnog ugovora o kreditu.

20. Iz pisanog nalaza i mišljenja vještaka od 27. svibnja 2021. proizlazi da pod pretpostavkom da se tijekom razdoblja otplate kredita nije mogla mijenjati kamatna stopa na štetu tužiteljice, razlika u iznosima koje je ona platila primjenom promjenjive kamatne stope i iznosa koji bi plaćala da je stopa cijelo vrijeme bila 3,99% iznosi 28.515,62 kn. Nadalje, a pod pretpostavkom da se tijekom razdoblja otplate kredita nije mogao mijenjati tečaj na štetu tužiteljice, visina potraživanja koja proizlazi iz razlike između tečaja za valutu CHF primijenjenog kod otplate (na dan plaćanja anuiteta) i tečaja za valutu CHF na dan isplate kredita (iznosi su korigirani za iznos razlike sadržan u razlici obveza koje proizlaze iz promjena kamatnih stopa), u razdoblju od početka otplate kredita do posljednjeg dospelog anuiteta, iznosi ukupno 64.383,82 kn, a koje visine specificirano po mjesecima otplate kredita su razvidne iz stupca 17-og i 18-og Tabele 1 nalaza.

21. Tužiteljica nije imala primjedbi na nalaz i mišljenje vještaka, dok je tuženik prigovorio nalazu i mišljenju u cijelosti, u bitnom ističući da prigovara metodi kojom je izvršen izračun spomenute razlike, kao i samom provedenom izračunu. Nadalje smatra da je vještak trebao uračunati i manjkove tj. one anuitete kada je tužiteljica manje platila iznose prema simulaciji te tako izračunati točan iznos razlike.

22. Ovaj sud je u cijelosti prihvatio nalaz i mišljenje vještaka smatrajući da je isti dat stručno, jasno i obrazloženo i u skladu sa pravilima struke, te u skladu sa zadatkom vještačenja kako ga je odredio sud. Kako su po mišljenju ovoga suda prigovori tuženika pravne naravi, o kojima je ovaj sud dao svoju ocjenu u prethodnom dijelu obrazloženja, takvi prigovori ne dovode u sumnju vjerodostojnost nalaza i mišljenja, jer je vještak nalaz i mišljenje izradio u skladu sa zadatkom suda te je stoga odbijen prijedlog tuženika za provođenjem dopunskog financijskog vještačenja kao nepotreban pa tako i u odnosu na prijedlog tuženika za utvrđivanjem visine eventualne "negativne razlike", u pogledu koje eventualne razlike tuženik u ovom postupku nema zahtjeva. Predmet spora je zahtjev za isplatom preplaćenih iznosa za mjesece kada je kamatna stopa bila viša od početno ugovorene te tečaj CHF viši od tečaja u trenutku isplate kredita, što znači da se manje plaćeni iznosi (za mjesece kada su kamata i tečaj bili niži) ne oduzima od preplaćenog iznosa. Stoga takvi prigovori tuženika ne dovode u sumnju vjerodostojnost nalaza i mišljenja, pri čemu je za ukazati da se radi o iznošenju nove činjenice nakon zaključenja prethodnog postupka.

23. Slijedom navedenog, a kako je tužiteljica svoj tužbeni zahtjev u dijelu kojim potražuje isplatu precizirala podneskom od 7. lipnja 2021. sukladno utvrđenjima iz nalaza i mišljenja vještaka, a koji ovaj sud u cijelosti prihvaća, to je zahtjev tužiteljice za isplatom prihvaćen u cijelosti temeljem odredbe čl. 104. st. 1. i čl. 210. st. 1. ZOO a. Na svaki preplaćeni mjesečni iznos tužiteljici pripadaju zakonske zatezne sukladno čl. 214. ZOO-a i to od dana kada su izvršene pojedine uplate, a koji datumi uplata su razvidni iz nalaza i mišljenja vještaka. Odluka o visini stope zatezne kamate temelji se na odredbi čl. 29. st. 2. i 8. Zakona o obveznim odnosima (Narodne novine br. 35/05, 41/08 i 78/15), slijedom čega je odlučeno kao u točki III. izreke ove presude.

24. Nadalje, po stavu ovoga suda neosnovan je prigovor zastare. Naime, podnošenjem kolektivne tužbe Trgovačkom sudu u Zagrebu u postupku za zaštitu kolektivnih interesa potrošača, a koji postupak je pokrenut podnošenjem tužbe dana 04. travnja 2012., došlo je do prekida zastare u smislu odredbe čl. 388. Zakona o obveznim odnosima (u daljnjem tekstu ZOO - NN 53/91, 73/91, 111/93, 3/94, 7/96, 91/96, 112/99 i 88/01), a o čemu se izričito izjasnio Vrhovni sud u presudi Rev 2245/2017 od 20. ožujka 2018.. Prema shvaćanju Vrhovnog suda RH izraženom u toj odluci, pokretanjem parničnog postupka za zaštitu kolektivnih interesa potrošača dolazi do prekida zastare na temelju čl. 241. Zakona o obveznim odnosima te zastara individualnih restitucijskih zahtjeva počinje teći ispočetka tek od trenutka pravomoćnosti sudske odluke donesene u povodu te tužbe, dakle od 13. lipnja 2014. glede zahtjeva za povrat preplaćenih iznosa s osnova promjene kamatne stope jednostranom odlukom Banke, odnosno od 14. lipnja 2018. glede zahtjeva za povratom onog novčanog iznosa preplaćenog temeljem odredbe ugovora o kreditu kojom se glavnica kredita veže za valutu švicarski franak.

25. Potraživanje tužiteljice zastarijeva u općem zastarnom roku od 5 godina sukladno odredbi čl. 371. ZOO-a. Obzirom na zauzeto pravno shvaćanje Građanskog odjela Vrhovnog suda Republike Hrvatske broj Su-IV 47/2020-2 od 30. siječnja 2020., prema kojem zastarni rok u slučaju restitucijskog zahtjeva prema kojem su ugovorne strane dužne vratiti jedna drugoj sve ono što su primile na temelju ništetnog ugovora, odnosno u slučaju zahtjeva iz čl. 323. st. 1. ZOO-a kao posljedice utvrđenja ništavosti ugovora, počinje teći tek od dana pravomoćnosti sudske odluke kojom je utvrđena ili na drugi način ustanovljena ništetnost ugovora, ili pojedinih njegovih odredbi, a što je u konkretnom slučaju donošenjem ove presude (tako i Županijski sud u Osijeku, u presudi broj GŽ-1996/19 od 14. rujna 2020., Županijski sud u Zadru u odluci GŽ-100/21 od 18. veljače 2021. i dr.), primjenom navedenog pravnog shvaćanja zastarni rok nije počeo niti teći, pa je stoga obavezan tuženik isplatiti u cijelosti zahtijevani iznos.

26. Odluka o troškovima parničnog postupka temelji se na odredbi čl. 154. st. 1. u svezi sa odredbom čl. 155. ZPP-a.

27. Tužiteljici je priznat trošak zastupanja po punomoćniku odvjetniku u skladu s dostavljenim troškovnikom, uzimajući u obzir vrijednost predmeta spora te odredbe Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika ("Narodne novine" broj: 142/12., 103/14., 118/14., 107/15., 37/22. i 126/22. dalje: OT) i to: za sastav tužbe 100 bodova (Tbr. 7/1), za sastav podneska 10. siječnja 2020. i 7. lipnja 2021. po 100 bodova za svaku radnju (Tbr. 8/1), za pristup ročištima 22. lipnja 2020., 17. veljače 2021. i 18. siječnja 2022. po 100 bodova za svaku radnju (Tbr.9/1), odnosno ukupno 600 bodova, što pomnoženo s vrijednošću jednog boda 10,00 kuna iznosi 6.000,00 kuna/796,34 eura. Nadaje, tužiteljici je priznat trošak sastava podneska od 17. siječnja 2024. u vrijednosti 100 bodova (Tbr. 8.1.) i zastupanje na ročištu od 8. rujna 2026. u vrijednosti 100 bodova (Tbr.9.1.) odnosno 200 bodova što uvećano za vrijednost boda od 2,00 eura (Tbr.54) i 25% PDV-a (Tbr.46) sukladno Tarifi o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika ("Narodne novine" broj: 138/23. dalje: Tarifa) iznosi 500,00 eura. Tužiteljici je u cijelosti joj je kao nužan priznat trošak financijskog vještačenja u iznosu od 331,80 eura, trošak sudske pristojbe na tužbu u iznosu od 112,82 eura, odnosno sveukupno trošak u iznosu od 1.740,96 eura.

28. S obzirom je tužiteljica u cijelosti uspjela u sporu, to tuženiku ne pripada pravo na naknadu troškova temeljem čl.154. stavak 1. ZPP-a, te slijedom svega iznesenog odlučeno kao u točki IV. i V. izreke rješenja.

Zagreb, 2. listopada 2026.

Sudac:  
Ana Ćosić



**UPUTA O PRAVNOM LIJEKU:**

Protiv ove presude dopuštena je žalba u roku od 15 dana, a koji rok se računa:

- od dana održavanja ročišta na kojem se presuda objavljuje, ukoliko je stranka uredno obaviještena o ročištu za objavu, bez obzira da li je na isto pristupila, odnosno
- od dana primitka prijepisa presude, ukoliko stranka nije bila uredno obaviještena o ročištu na kojem se presuda objavljuje.

Žalba se podnosi pisano, putem ovog suda Županijskom sudu.

DNA:

1. pun. tužiteljice
2. pun. tuženika

Broj zapisa: **9-3088e-0611d**

Kontrolni broj: **07ed6-7fc71-ae3b1**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>



unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski građanski sud u Zagrebu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.